

КАКО ПЕТРО ПОРОШЕНКО И КИЈЕВСКА ОКУПАЦИОНА СТРУКТУРА ПЉАЧКАЈУ СЛОВЕНСКУ УКРАЈИНУ

Џиновска пијавица Нове Хазарије

Формула је једноставна и безочна, у складу са традицијама на које се наставља. Системским саботажама у украјинској енергетици, под покровитељством узурпатора на месту шефа државе, вештачки се ствара мањак електричне енергије. Онда се из Донбаса и Русије, преко контролисаних посредничких фирми, купује угаљ двоструко јефтинији него онај на западном тржишту и он се троши да би се надоместио изазвани недостатак. Али тај угаљ приказује се, званично, као купљен на Западу, по највишим ценама. Одрана са грбаче напаћеног украјинског народа, сва разлика иде Валцману/Порошенку, његовом клану и тајним организацијама које иза њега стоје. Од тога се финансира наставак словенског и православног братоубилачког рата, даља економска пропаст Украјине, исељавање милиона Украјинаца и пражњење територије за оне који би, према плану Хабад-Љубовича, требало да ту буду насељени

„Ехо МД”, Кишињев

Предизборна кампања Петра Порошенка ближи се крају. Огроман новац потрошен је да

би се садашњи председник Украјине прогласио јединим кандидатом који је способан да изведе земљу из кризе. Да би створио такву слику, Порошенко се припремио и много пре избора. Године 2019. нашао је начин да умножи своју имовину користећи илегалне шеме, укључујући и ону која је постала позната као „Ротердам Плус”.

Његови другови и сарадници подржали су га у томе: олигарх Ринат Акметов, истакнути предузетник и политичар Игор Кононенко, бивши заменик секретара Савета за националну безбедност и одбрану Олег Гладковски, генерални тужилац Јуриј Лутсенко, министар енергетике и индустрије угља Игор Насалик, финансијер и бивши председник НБУ Валериј Гонтарев, шеф Државне фискалне службе Украјине (СФСУ) Роман Насиров, народни посланик Блока Петро Порошенко Јуриј Буглак, саветник председника за финансијска питања Макар Пасенук, бизнисмен Борис Лозкин, бивши шеф владине Националне комисије за обављање државне регулативе у области енергетике и комуналних услуга (НКРЕКУ) Дмитриј Вовк, заменик шефа Државног фонда за имовину Украјине (СПФ) Владимир Державин, као и високи званичници МУП-а и тужилаштва.

Како је Петро Порошенко могао да повећа своју имовину, пошто је био на челу државе?

Има два главна начина. Први је да прими готовину на основу активности државних предузећа, као и предузећа у којима је акцијски капитал у власништву државе. У овом сценарију, повлачење финансија се врши пребацивањем готовине или банкарским трансферима преко украјинских фирми које надгледају Игор Кононенко, Иури Буглак и Роман Насиров. Први смер укључује и коришћење средстава које обезбеђују ММФ и Међународна банка за обнову и развој, као и финансирање и подршку стратешких пројеката у индустрији и енергетици.

Други начин је стицање пуне контроле над стратешким високопрофитним предузећима, учешћем у управљању, приватизацијом или изазивањем њиховог банкрота. У будућности, акумулирана готовина се улаже, а примљени капитал се легализује.

Кључни сектори привреде за које је Порошенко заинтересован су енергетика (укључујући производњу угљоводоника), инжењеринг и банкарски сектор.

Средства прикупљена у овим коруптивним операцијама и шемама коришћена су за

обезбеђивање подршке парламентарне већине, закулисно управљање догађајима, као и за финансирање рада контролисаних медија.

КОРУПЦИОНАШКА ДЕСНА РУКА ПЕТРА ПОРОШЕНКА

Главни помоћник садашњег председника у корупционашким подухватима и системима је Игор Кононенко. Он је тај који надгледа именовање пуномоћника на руководеће позиције у предузећима, помоћ и заштиту у доношењу неопходних регулаторних одлука.

Кононенкови штићеници у државним предузећима и институцијама су: Всеволод Ковалчук („Укрэнерго“), Олег Коземко („Центренерго“), Игор Сирота („Укрэнерго“), Николај Гавриленко („Укртранснефт“), Мирослав Кхимко („Укртрансгаз“), Олег Прокхоренко (филијала „Укргаздобиха“), Славомир Новак („Укравтодор“), Владимир Державин (Фонд за државну имовину Украјине), Константин Ворухилин (Фонд за осигурање депозита физичких лица), Константин Ликарчук (Државна царинска служба Украјине), Игор Трегубенко („Транскхимаммак“), Дмитриј Вовк (Национална енергетска регулаторна комисија).

Поред тога, Кононенко је одговоран за рад шест електродистрибутивних предузећа, у којима контролни пакет акција имају „Харьковоблэнерго“, „Николаевоблэнерго“, „Хмельницкоблэнерго“, „Тернопольоблэнерго“, „Черкасыоблэнерго“ и „Запорожьеоблэнерго“.

ТЕМЕЉИ ПЉАЧКАШКОГ МЕХАНИЗМА

Није тајна да је скандалозна шема „Ротердам Плус” добила највеће размере. Одлучили смо да спроведемо сопствену истрагу у којој бисмо покушали да откријемо кључне тачке, представимо непобитне доказе и суштину механизма корупције, као и да откријемо списак особа и организација које су директно укључене.

Главни корисници „Ротердама Плус” су Порошенко и Акметов, који у суштини деле плен међу собом 50:50 одсто. Највероватније, идејни творац механизма био је олигарх Акметов. Политичко покривање и привид легалности у „куповини” угља по невероватно високим ценама обезбедио је Порошенко. Због тога је он створио целу „енергетску империју”.

Кључни актер који организује поставку између Порошенка и Акметова је Кононенко. Неопходно је, ту, схватити улогу ових актера у спровођењу оваквог система „снабдевања угљем”.

То, редом, овако иде:

1. *Фонд за државну имовину* обезбеђује да у надзорне одборе енергетских компанија буду именовани контролисани чланови (као што су А. Визир и О. Денисенко), чиме осигурава контролу над финансијским токовима и крађом.
2. *Министарство енергетике и индустрије угља* одобрава квоте резерви угља и иницира инспекције кад год је потребно сакрити учешће у корупцији високих званичника.
3. *Државна фискална служба* осигурава брзо извлачење средстава компанија и њихову конверзију, даје податке о компанијама које су уговорне стране у трансакцијама, скрива стварне бројке за увоз антрацита из Луганске и Доњецке Републике, као и Русије, фалсификује податке о увозу угља према шеми „Ротердам Плус”. Под руководством

Романа Насирова, редовно спроводи „свеобухватну ревизију пословања” и исказује „позитивне резултате”.

4. *Национални антикорупцијски биро Украјине* спроводи инспекције и ревизије компанија које су укључене у корупцију и прање новца, повремено именује лажне починиоце и увек крије праве организаторе.

5. *Антимонополски комитет* пренебрегава показатеље монопола у ДТЕК-у, који би у ЕУ био подвргнут опорезивању од 20 одсто (такозвани „природни монопол”).

6. *Служба безбедности Украјине, Министарство унутрашњих послова и Тужилаштво Украјине*, као и њихова регионална одељења, организују инспекције, тужилаштва и покрећу кривичне предмете против ситних и споредних починилаца, разоткрива лажне планове државних званичника и посланика, хапси невинне грађане, правећи димну завесу за стварну пљачку огромних размера.

7. *Национална комисија за спровођење државне регулативе у области енергетике и комуналних делатности* утврђује формулу за израчунавање тарифе за производњу топлотне енергије (откуп угља и продају топлотне енергије кроз систем „Ротердам Плус”), одобрава инвестиционе програме за енергетска предузећа, дистрибуира суперпрофите из овога у односу 50:50 одсто са приватним ДТЕК-ом.

8. *Највеће производне енергетске компаније*, државна „Центрэнерго” и приватна ДТЕК, купују по надуваним ценама енергију добијену из угља и природног гаса, организују повлачење сопствених средстава (главни профит из шеме) и вештачке стечаје, скривајући стварне износе добити од примене тарифа (услови Уговора о куповини угља су нејавни, куповина се врши без конкуренције).

9. *„Инвестициони капитал Украјине” (ICU)*, контролисан од Порошенка и Пасењука, купује обвезнице ДТЕК-а, а затим их препродаје. Губитке и профит проноси кроз своје лавиринте и прикрива токове новца који усмерава Порошенко.

10. „Укренерго” вештачки успоставља режим максималног оптерећења енергетских јединица и ствара недостатак енергије, што повећава удео компанија „Центренерго” и ДТЕК у укупном снабдевању енергијом.

11. „Енергоатом” (НАЭК) даје смернице за манипулацију енергијом нуклеарних електрана, посебно највеће „Запорошка АЭС”.

12. „Запорошка АЭС” организује вештачку неактивност првог и другог агрегата, непотребно продужава време ремонта трећег и четвртог.

13. „Ошћадбанк” одобрава државне кредите за субвенционисање „непрофитабилних” енергетских компанија, како би се спречио њихов фиктивни банкрот.

14. „Енергорынок” прихвата произведену електричну енергију од производних компанија, дистрибуира је привреди и грађанству преко компаније „Енергосеть” (познате и као „Енергомережа”, монополисте у области преноса и продаје електричне енергије), акумулира средства индустријских потрошача и домаћинстава, врши авансна плаћања за електричну енергију.

15. Национална компанија за угаљ (32 рудника), рудници Луганске и Доњецке Републике, као и Руска Федерација, осигуравају рад електрана снабдевајући их јефтиним угљем из Донбаса и Русије.

ДОЊЕЦКИ УГАЉ И „РОТЕРДАМ ПЛУС”

Блокада Донбаса, услед које је прекинуто допремање угља отуд, главни је предуслов за успешну имплементацију програма „Ротердам Плус”.

Познато је да се до 90 одсто трошкова две највеће украјинске компаније за производњу енергије (приватни ДТЕК и државни „Центрэнерго”) исказују у куповини угља. Формула која је уведена од 2016. омогућава легалну куповину угља по цени која се формира на европским берзама. „Европска цена” је много већа од цене угља из Русије, а још више од угља из рудника Донбаса.

Сходно томе, изољујући Украјину од Доњецка и његовог угља, и вештачки стварајући акутну несташицу струје у земљи, по плану који је смислио Р. Акметов а одобрио П. Порошенко, створен је простор за ову мегапљачку.

Суштина ове корупционашке шеме великог обима лежи у чињеници да украјинска држава издвојеним буџетским средствима заправо купује дољецки угаљ, директно од предузећа из Донбаса или преко контролисаних компанија у Русији, или пак руски антрацит, по ценама од 38 до 77 долара по тони (према извештајима из 2017). Међутим, термоелектране у Украјини добијају угаљ по цени од око 150 долара по тони, по фиктивним тарифама, као да је он набављен у западној Европи. Две главне профитне тачке оваквог пројекта: маржа компаније увознице и посредничка компанија.

Све то изводи се на рачун украјинског становништва, кроз цену електричне енергије, као и на терет субвенција из државног буџета и државних банака, као што су „Ошћадбанк” и „Ексимбанк”.

Од овакве цене, око 100 долара по тони одлива се у оф-шор компаније и одатле се намирују бројне фирме посредничке између увозника угља и крајњег потрошача (које су све у тесној вези са Порошенком). Након тога, суперпрофит се расподељује у односу 50:50 одсто између приватног ДТЕК-а и менаџмента државне компаније „Центрэнерго”. Њих заступају Акметов и Порошенко с једне, Кононенко са друге стране.

Према грубим прорачунима, њихов овакав годишњи профит на угљу из Донбаса, купљеном преко Русије, износи 198,6 милиона долара. То доказују и званичне царинске статистике Русије и Украјине за 2017. Разлика у подацима износи 2,1 милион тона

антрацита (290 одсто)... Годишње 2,8 милиона тона донбаског угља увози се у Русију, од чега се 2,1 милион тона враћа Украјини. Пошто су Луганска и Доњецка Република званично непризнате, испоруке отуд се у федералном тарифном систему Русије воде као украјинске. Другачије не могу, правно-финансијски, да буду идентификовани ти производи. А све то не одражава се у украјинској царинској статистици зато што Украјина не контролише границу између Донбаса и Русије.

ШЕМА ЈАСНА, ДОКАЗИ НЕОБОРИВИ

Према подацима украјинских царина за 2017. годину, Украјина је у овом периоду увезла антрацит од неколико произвођача из Русије, као што су Управа рудника (у власништву Р. Акметова) „Јужтранс“, „Сибантрацит“, „Печорская горная компания“. Карактеристично је да ова предузећа немају директне уговоре о снабдевању. Носиоци уговора су компаније регистроване у трећим земљама, укључујући и прекоокеанске. На пример, „Datoro Corp“, „Antex Intertrade Ltd“, „Benecoal International Limited“, „I-COAL Sp z o. o.“ Неке од ових фирми одмах су запале за око у медијским истраживањима о украјинском снабдевању угљем из Русије и Донбаса, посебно панамски „Datoro Corp“. Један од директора ове фирме је Грк Лазорос Леонидис. Човек са таквим именом до 2016. поседовао је скоро 20 одсто деоница „ТАСкомбанка“ украјинског бизнисмена и политичара Сергеја Тигипка. Компанија је увезла антрацит из Русије 2016. године, а у 2017. години испоруке су настављене. Носилац уговора била је компанија „РЖД Логистика“.

„Benecoal International Limited“, на чијем је челу Џефри Браун, такође је носилац оваквих уговора. Ова особа је директор „Sun Generation Limited“, који је у власништву Игора Моркотонова, пословног партнера шефа Министарства унутрашњих послова Украјине Арсена Авакова. „Бенекоал“ је носилац уговора за испоруку угља који производи „Печорска горња компанија“.

Пољска фирма „I-COAL Sp z o. o.“ такође је носилац уговора са „Печорском горњом

компанијом”. Позната је по надметању са грузијском компанијом „Sakhnakhshiri GIG Group” и по победи на тендеру 2016. за снабдевање угљем „Центрэнерго”. У 2017. „I-COAL” је наставио да снабдева Украјину печорским антрацитом.

ПАРАЗИТИЗАМ И РУГАЊЕ НАРОДУ

Посебну пажњу треба обратити на причу о „Запорожской АЭС”, нарочито на преписку у фебруару–марту 2017. између директора „Експертског центра” Вјачеслава Попова и саветника председника Националне компаније за атомску енергију „Енергоатом” Георгеа Балакана. У преписци се разматра корупционашка шема за добијање повластица за високе званичнике и припаднике пословне елите Украјине (Игор Кононенко, Ринат Акметов, Јуриј Недашковски, итд.), као и за председника Украјине Петра Порошенка лично, кроз планове набавке угља из плана „Роттердам Плус”.

Према Георгеу Балакану, предложени су затварање једног и дуга поправка других дизел генератора у „Запорожской АЭС” да би се створио енергетски дефицит. Првобитно је планирано блокирање рачуна са средствима за поправку енергетских јединица, али се од тога, из сигурносних разлога, ипак одустало.

Да би се све ово испунило, угљем купљен по шеми „Роттердам Плус” у Донбасу преузет је уз посредовање Рината Акметова. Наравно, административно и политичко покровитељство у свим овим акцијама обезбеђено је преко странке Блок Петра Порошенка и лично преко председника Украјине. А захваљујући акцијама Игора Кононенка, на руководеће позиције у предузећима за нуклеарну енергију, укључујући Националну компанију за атомску енергију „Енергоатом”, именовани су послушни људи. У преписци се наводи да су Јуриј Недашковски и Олександар Шавлаков радили у интересу партије Петра Порошенка. Њихови потези допринели су остваривању нелегалних користи у овако разрађеној шеми. Количина енергије која би се добила нормалним радом „Запорожской АЭС” надомешћивана је трошењем овако набављеног угља.

На основу преписке, имплементација криминалног плана извршена је на пет нивоа. Од посебне важности је чињеница да су се те недозвољене радње односиле на саботирање поправке електроенергетских постројења, као и на управљање важним деловима украјинског електроенергетског система, као што је „Енергоатом”. Радни век тих делова система скраћен је за бар десет година.

Други део писма односи се на чињеницу да је Савез безбедности Украјине одлучио да именује починиоце. У једном од извештаја спомиње се припрема Јурија Недашковског у случају испитивања од стране украјинских специјалних служби. Истрага показује да је ниво корупције у Украјини достигао невероватне размере.

Лако је утврдити да су сва средства која је Порошенко приграбио док је председник заправо отета од становништва земље. Не може се говорити о „енергетској независности од Донбаса и Русије”, нити о „елиминацији ручне регулације цена електричне енергије”, нити о „уравнотеженом вишку активности државних рудника”, нити о „решавању проблема током грејних сезона”. С друге стране, формула „Ротердам Плус”, поред осталих програма за исисавање народног и државног новца, довела је до тога да Украјина и њено становништво опет буду предмет подсмеха, и то не само у очима других земаља, већ и оних који се називају њеном владом. <

(Извор: [„Eho MD”](#) . Приређивање и опрема: „Нација”)

Објављено: среда, 17. април 2019, 00:30h